

بوی الرحمن و قمپوز مجلس در رابطه با موافقتنامه ۱+۵

امیر فیض - حقوقدان

تخصیص تحریراتی چند در رابطه با موافقتنامه ۱+۵ تکلیفی راسبب میشود که ترک آن دشوار میشود و ایجاد این حالت رامینماید که انسان بدهکار است به ادای دین.

در دوروز گذشته دو خبر مهم ویا دواظهار قابل توجه نسبت به موافقتنامه ۱+۵ از سوی جمهوری اسلامی منتشر شده که در راه تحقیق وتکمیل تحریرات مربوط به موافقتنامه، قابل اهمیت است.

نخست بوی الرحمن

الرحمن، نام یکی از سوره های قرآن است که معمولا بهنگام ختم مرده ای خوانده میشود. بهمین دلیل بوی الرحمن بدین معنا آورده میشود که خبر از مرگ کسی است وقرائن و اظهارات نشان میدهد که طرف در حال رفتن است.

در همین روزها (نهم دیمه سال جاری) اظهارات مکارم شیرازی معروف به آیت الله منتشر شد که بوی الرحمن جناح قشری حکومت رابه مشام میرساند.

متن خبر چنین است:

> آیت الله مکارم شیرازی از مراجع تقلید متنفذ جمهوری اسلامی گفته است:

«اگر در مسئله اتمی با غرب به توافق برسد در زمینه حقوق بشر نمیتواند توافق صورت گیرد او گفته است اصول حقوق بشر اسلامی باید در کشورهای دیگر جهان شروع شود. ممکن است بعد از حل مسئله هسته ای آنها بخواهند از طریق مسئله حقوق بشروارد شوند او گفت غربی ها اصرار دارند تعریف حقوق بشرخودشان رابما تحمیل کنند اگر آزادی بیان است پس ما هم باید حرف خودمان رابزنیم واصولا سوال این است که چرا آنها باید حرف خودشان رابما تحمیل کنند وما نباید حرف خودمان رابه آنها تحمیل کنیم» <

بوی الرحمن در اظهارات آخوند آنجاست که از سنگر هسته ای که خط قرمز جمهوری اسلامی بود عقب نشسته وبه سنگر حقوق بشر پناه آورده است. باز به این معناست که سنگر حقوق ومنافع ملی ایران را رها کرده وبه بخشی از حقوق بشر اسلامی که اعدام زیر سن ۱۸ سال را منافات با حقوق انسانی نمیداند سنگر گرفته است. و باز به این معناست که در جمهوری اسلامی حقوق بشر رعایت نمیشود و ادعای حکومت اسلامی به اینکه اعتراضات جهانی وسازمان های حقوق بشری به اینکه حقوق بشردر ایران در جایگاه حد اقلی هم قرار ندارد درست است و در مقابل ادعای سخنگوی وزارت امور خارجه که گزارش حقوق بشرسازمان ملل را ساختگی دانسته نادرست است.

درحالیکه بنا بر فتوای خمینی و خامنه ای و آذری قمی حکومت میتواند واجبات دین حتی نماز و روزه حج و مساجد را تعطیل کند، اظهارات مکارم شیرازی در مقاومت در اجرای حقوق بشر اسلامی، از علائم مسلم بوی الرحمن است که «بی ارادت این باده‌ها از او شده صادر»^۱

اینها همه ثمرات و اثرات و بوی الرحمن جناح قشری جمهوری اسلامی است بدون اینکه به اساس جمهوری اسلامی تحدیدی وارد سازد و باز اینها همه از اثرات همان موافقتنامه ۱+۵ است که مکارم شیرازی نمیداند که تا کجای جمهوری اسلامی فرورفته است.

سنگر حقوق بشر در توافقتنامه

مکارم نمیداند که سنگر حقوق بشر در توافقتنامه وجود ندارد که خیال پناه بردن آنرا در سردارد.

مکارم و امثال او نمیدانند که در مسئله هسته ای، جمهوری اسلامی با غرب به توافق رسیده است، که میگوید: «اگر در مسئله هسته ای با غرب به توافق برسد» (مقصود آخوند، جمهوری اسلامی است).

توافقتنامه بین ۱+۵ با جمهوری اسلامی، یعنی توافق و موافقت در زمینه هائی که در توافقتنامه بیان شده است و وقتی توافقتنامه بین طرفین امضا شد یعنی کار توافق به پایان رسیده و اجرای آن شروع شده است.

کما اینکه آقای ولایتی مشاور اول خامنه ای به بی بی سی گفت: «سیاست جمهوری اسلامی ادامه مذاکرات و پایبندی به توافقتنامه موجود است».

بقول استاد سنگلجی استاد مدرسه حقوق، «مراجع تقلید، آخوند های مسئله گویستند» مسئله هم در تشیع همان مراتبی است که در حل المسائل آنها ذکر شده و در باب طهارت و آب کُر و غسل و دفن و کفن و شستن مقعد و امثال آنهاست و انتظاری خارج از آن موضوعات از آنها نه در حد انسان عاقل و نه در حد همان مسئله گویست.

در توافقتنامه، تعهد جمهوری اسلامی مشتمل بر ابواب زیر است:

اول تعهد به اجرای تمامی قطعنامه های شورای امنیت. این فصل، مشتمل بر دو قسمت است یک قسمت متوجه قطعنامه هائی است که با عنوان الزام ایران به مفاد قطعنامه های شورای امنیت در رابطه با مسائل هسته ای است و بخش دیگر آن تعهد، متوجه تمام قطعنامه های شورای امنیت است که از هریابیت و هر موضوع تاکنون صادر شده است یعنی قطعنامه های محکومیت عدم رعایت حقوق بشر و حمایت از تروریسم و مسائل تابعه را در بر میگیرد.

^۱ - بوی الرحمن حتا از کاتال فرمایش تلویزیون اندیشه که پس از افتضاح مسئله پول جمع آوری شده برای «شورای به اصطلاح ملی» مدیر پیشین خود (فرامرز فروزنده) را از دست داد و کار به کوروش عرفانی (شهره به عامل رژیم با گرایش های چپ) سپرده شد، در قالب برنامه ای بنام «دوری از گزینه آخوند» با نشان دادن عمل سکسی آخوندی با زنی در مقابل دوربین مخفی، و عیاشی یک نوحه خوان در حال کشیدن قلیان و عشقبازی همزمان با خانمی درحالیکه در بخش دیگر همان صفحه نوحه امام حسین میخواند به مشام می رسد. در گذشته تلویزیون ها از این صحنه ها دوری می جستند و به ترتیبی حرمت آخوند را حفظ می کردند... ح-ک

مسئله سنگر حقوق بشر که مکارم، منتظر فرار بسوی آن است، علاوه بر آنکه در تعهد جمهوری اسلامی ضمن جمله «تمامی قطعنامه های شورای امنیت» قرار گرفته در بند دیگر موافقت نامه در کنار تعهدات جمهوری اسلامی صریحا بنام رعایت حقوق بشر پیاده گردیده است.

توافقنامه یک موافقت کلی غیر قابل تجزیه است نمیشود گفت جمهوری اسلامی یک تعهد آنرا قبول دارد و بقیه را ندارد و در کلامی دیگر موافقتنامه قابل شقه شقه کردن نیست، و پس از امضا یک پارچه الزام آور می‌گردد.

همانطور که موافقتنامه ۱+۵، سنگر فعالیت هسته ای و غنی سازی را متوقف و در هم میکوبد سنگر تصویری حقوق اسلامی را هم در هم کوبیده است یعنی بر اساس توافقنامه، سنگری بنام حقوق بشر اسلامی وجود نخواهد داشت تا مکارم شیرازی، خیال مقاومت در آنرا داشته باشد.

مطلب بالا در عبارت زیر در موافقتنامه پیاده شده است:

«تازمانی که همه چیز در زمینه یک راه حل جامع مورد توافق قرار نگیرد، توافقی صورت نخواهد گرفت» یعنی توافقنامه قابل تفکیک نیست و همه «چیز هم» منوط به آنچه که در توافقنامه ذکر شده نمیباشد و بستگی به درک و خواست ۱+۵ را دارد.

مکارم شیرازی و حقوق بشر

اعلامیه جهانی حقوق بشر و ضامان آن بوسیله جمهوری اسلامی در سالهای قبل بتصویب رسیده و رعایت آن بنا بر صراحت قوانین داخلی آن کشور و نیز حقوق بین الملل لازم الاجراست. همین مخالفت و مقاومتی که جمهوری اسلامی از تاریخ امضای موافقت نامه در مسیر اجرای اعلامیه جهانی حقوق بشر مینماید؛ یکی از مواردی است که ناقض تعهدات جمهوری اسلامی در موافقت نامه است و به طرف ۱+۵ اجازه میدهد تا از حقوق خود در موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی استفاده کند یعنی به تحریم های جدید مبادرت کند.

به مثالی تمسک میشود؛

برای نشان دادن موضع جمهوری اسلامی در رابطه با موافقتنامه تشبیه را از رابطه فیل و فیلبان می‌آوریم.

فیل بانی (در تشبیه ۱+۵) که بر سر فیل (جمهوری اسلامی) مینشیند و بایک چکش (موافقتنامه) فیل را رام و مطیع میسازد بعلت رابطه ای است (تعهداتی) که فیل به آن تن داده است. هر فیل در گرو این تعهد و تسلیم قرار ندارد الا فیلهایی که به این زبونی تن داده باشند. دیگر برای آن فیل تفاوتی ندارد که چه کسی فیلبان است و چکش در دست کیست همینکه از اطاعت فیلبان و هر چه فیلبان میخواهد، سرکشی کند با چند چکش به سرش (تحریم های جدید) میفهمد که او فیل است و فیلبان دیگری.^۲

^۲ - برای آموزش فیل نخست یک پای فیل را با زنجیر به درخت یا پایه ای محکم می بندند و فیل را رها میکنند و عادت میکند که راهی جز اینکه هر چه بر سرش می آورند ندارد و حتا نمی تواند جابجا شود، دیگر آموزش ها را بدون اعتراض می پذیرد. تحریم ها زنجیر پای فیل هستند و سالها است که به پای «فیل» بسته است. حک

موضع جمهوری اسلامی در رابطه با موافقتنامه ۱+۵ به عین مثال بالاست با این تشابه، همانطور که فیل نمیداند که چرا با چکش بر سرش می‌کوبند جمهوری اسلامی هم نمیداند که موافقت نامه چه پتکی است که بر سرش فرود خواهد آمد.

تحمیل حرف

مکارم نوشته است > اصلا این سوال مطرح است که چرا آنها باید حرف خودشان را بما تحمیل کنند و ما نباید حرف خودمان را به آنها تحمیل کنیم <

بعد از امضای توافقنامه این حرف ها را خریداری نیست، نوشدارو بعد از مرگ به سهراب است.

اسلام هم میگوید که حرف کفار نباید تحمیل مسلمان شود و غیرت و حقوق انسانی هم همین را میگوید که > قبول حرف از مجرای تحمیل محکوم است < ولی دیدیم که توافقنامه بر همه اینها خط بطلان کشید و تحمیلاتی غیر قابل قبول و غیر قابل تصور و بسیار نامحدود بر جمهوری اسلامی و ناموس و شرافت اسلام تحمیل کرد تا جایی که دلشادی سران جمهوری اسلامی را هم سبب شد و نتوانستند لذت خود را از این فُشار و تحمیل نشان ندهند.

حاشیه = در سالهای نخست مبارزه که در یادار حبیب الهی حضور سایه واری در مبارزه داشت از او جمله ای باقی مانده که گفته: > وقتی بشما تجاوز میشود و نمیتوانید از خود رفع تجاوز کنید سعی کنید لذت ببرید <

درست گفته منتسب به حبیب الهی دستور العمل خامنه ای و ابادی اوست که لذت خودشان را از این تجاوز موافقتنامه آشکار میسازند. (پایان حاشیه)

میدانید چرا به موافقتنامه و تعهدات جمهوری اسلامی و تحمیلات آن اعتراضی نشد و جای اعتراض را دلشادی و ذوق زدگی گرفت؟ زیرا در جامعه اسلامی ایران نه شرافت و عزتی برای حقوق انسانی وجود دارد و نه حتی همان توصیه های اسلامی محلی برای اجابت دارد.

یکی از نمایندگان مجلس اسلامی (آقای رسائی - نماینده تهران) که ظاهرا موافقتنامه را خوانده است در مجلس در رابطه با موافقتنامه یک جمله ای گفته که اثبات کننده ادعای این تحریر است او گفته:

> مادر زانو به فهم دشمن مشروعیت دادیم < یعنی جمهوری اسلامی نه به شرافت انسانی و نه به شرافت اسلامی در موافقتنامه رُنو اهمیتی نداده و در مقابل به تمام ادراکات و فهم و خواسته های دشمن ایران و اسلام مشروعیت داده است. عجب توی دهان آمریکا زده اند!!

دوم قمیوز های مجلس

طرحی در مجلس اسلامی براه افتاده و دولت مکلف شده در صورت تشدید تحریم ها، وضع تحریم های جدید و نقض حقوق هسته ای ایران توسط گروه ۱+۵، زیر ساخت های هسته ای فردو و نطنز را برای تولید غنی سازی ۶۰ درصدی تکمیل کند.

قمپوز به معنای یاوه و حرف مفت صدا داراست، درجنگ ایران و عثمانی ایرانی ها به توپهای عثمانی میگفتند قمپوز چرا فقط صدا داشت و قدرت تخریبی نداشت.

تشبیه قمپوز به مجلس اسلامی بدین جهت است، کسانی که نمیتوانند ازحقی که قانون اساسی کشورشان به آنها داده که موافقتنامه ۵+۱ را درمجلس مطرح و آنرا به قالب تعادل در ظرفیت شرافت ملی قرار دهند و نمیدانند که آن موافقتنامه چیست و چه اسارت سنگین بی پایانی بر ایران خواهد داشت غلط میکنند که قمپوز درمیکنند.

این قمپوز مجلس، اگر برای ایرانیان عوام فقط صدا دارد در رابطه با توافقنامه، جواز شدت تحریم ها و حتی تحریم های جدید است. درکنار همین قمپوزها علی اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی ایران روز پنجشنبه پنجم دیماه سال جاری در اصفهان در کنفرانس تخصصی چرخه سوخت مواد هسته ای ایران گفت: > ۱۹ هزار سانتریفیوژ در ایران وجود دارد و نسل جدید سانتریفیوژ ها در حال ساخت است اما قبل از اینکه بتولید برسد باید تست های لازم روی آنها انجام شود<

اظهارات آقای صالحی رئیس انرژی اتمی ایران که یک مقام صلاحیت دار است دقیقا بدون هیچ ابهامی، مخالف و متضاد با تعهداتی است که جمهوری اسلامی در فصل دوم (ممانعت از پیشرفت برنامه هسته ای ایران) در ۱۰ ردیف به ۵+۱ داده است و همین اعلام رسمی جمهوری اسلامی سبب بطلان تعهد ۵+۱ در ایجاد تحریم های جدید و همچنین لغو تحریم های ناچیزی که به جمهوری اسلامی داده است خواهد شد.

در گزارش آقای اوباما در رابطه با موافقتنامه ۵+۱ یکی از اهداف بدست آمده موافقتنامه جلوگیری از نصب >نسل جدید سانتریفیوژها است که مدت زمان فوران را کوتاهتر میکند< ذکر شده.^۳ یعنی جمهوری اسلامی درست برخلاف بخشی از هدف موافقتنامه که جلوگیری از نصب نسل جدید سانتریفیوژ است به ساخت و نصب سانتریفیوژهای نسل جدید اقدام کرده است.

مشکل دیوانگی

براستی اصطلاح >دیوانه سنگی به چاه میاندازد که صد عاقل از در آوردن آن عاجزند< مصداق جمهوری اسلامی در رابطه با موافقتنامه است. به دلیلش توجه فرمائید:

وجود ابهامات و یا تفاسیر و یا اجرائیات یک موافقتنامه اجازه نمیدهد که هر طرف به میل خود واکنش نشان بدهد، آغاز چنین عملی سالب سیره حقوقی در حل و فصل اشکالات قرارداد هاست. اگر متعهدی در انجام تعهد خود قصور کند طرف مقابل نمیتواند بدلیل قصور طرف از انجام تعهداتی که داده است امتناع کند الزام متعهد مستنکف، با دادگاه و یا رعایت شرایطی است که در موافقتنامه پیاده شده است.

^۳ - در صورت شکست و عقب نشینی از توافق، یکبار دیگر نتانیاها و جامعه یهودی را در وضعیتی قرار خواهد داد تا مشروعیت خود را به اثبات برساند. «عرض نکردم!! ح-ک»

در موافقتنامه، همانطور که در تحریرات سابق مطرح شد و اکنش ۱+۵ نسبت به خودداری جمهوری اسلامی از تمام ویاقسمتی از تعهداتش معلوم و مشخص شده ولی نسبت به خود داری از انجام تعهدات ۱+۵ ذکری بمیان نیامده یعنی جمهوری اسلامی یا باید به دادگاه لاهه رجوع کند و یا با مذاکره رفع اشکال بنماید. نمیتواند سر خود لایحه (بخوانید قمپوز) اورانیوم غنی شده ۶۰ درصدی به مجلس ببرد، نمیتواند به نصب و ساخت سانتریفیوژ های نسل جدید مبادرت کند، اگر کرد، که جمهوری اسلامی کرده است دیگر نه بدادگاه میتواند برود و نه اگر ۱+۵ ابراز تمایل نکند، میتواند با مذاکره رفع مشکل بنماید و در کلامی دیگر جمهوری اسلامی کاملاً زیر چکش ۱+۵ در رابطه با تحریم های جدید قرار گرفته است.

ادای تکلیف بجای قمپوز

نحوست موافقتنامه و آثارشوم آن در ماهیت، متوجه مجلس شورای اسلامی است، زیرا قانون اساسی جمهوری اسلامی امضای هرگونه توافق نامه و یا قرارداد بابیگانگان را از وظایف مجلس دانسته است بنابراین بی اعتنائی مجلس به موافقتنامه مزبور، نه تنها سالب مسئولیت از مجلس نیست بلکه نوعی تائید در بست موافقتنامه هم هست.

مجلس اسلامی ایران بجای قمپوز، تکلیف دارد که خواستار اجرای قانون اساسی نسبت به موافقتنامه بشود و بابحث و نقد مواد موافقتنامه و ایجاد تعادل در آن، موافقتنامه را از ابهامات و ناسره هائی که در آن جاسازی شده پاک کند، انجام هریک از تعهدات جمهوری اسلامی را مترادف با انجام تعهد متقابل سازد. مرجع تشخیص و اختلاف تعیین کند و در نهایت رعایت اصولی را خواستار شود که عرف قضائی بین المللی بر آن حجت دارد.

اعتراض مجلس به متن موافقتنامه یک اعتراض معقول و اصولی است که در جامعه حقوق بین المللی هم منطقی و قابل توجیه و اعتراض موجه تلقی میشود نه قمپز در کردن به ساختن اورانیوم ۶۰ درصدی که در رابطه با موافقتنامه و تعهدات جمهوری اسلامی یک <عسس مرابگیر> مسلم است.

هیچ چیزی مجلس را مستغنی از توجه عاجل و دقیق به موافقتنامه نمیکند الا هدف امان خواهی خامنه ای و سران جمهوری اسلامی که منافات با اجرای تام و تمام موافقتنامه دارد.